

Sygn. akt V KZ 30/17

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie z wniosku **H. O.**

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lipca 2017 r.

zażalenia wnioskodawczyni

na zarządzenie upoważnionego sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego

w [...] z dnia 8 maja 2017 r. sygn. akt II WKK [...]

o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

W niniejszej sprawie kolejny, wyznaczony z urzędu, pełnomocnik adw. L S. złożył do akt sprawy opinię o braku podstaw do wniesienia kasacji (k. 221-222). O powyższym poinformowano H. O., pouczając o sposobie i terminie ewentualnego wniesienia kasacji sporządzonej przez pełnomocnika ustanowionego z wyboru. Jednocześnie dokonano zastrzeżenia o braku możliwości ponownego wyznaczenia pełnomocnika z urzędu. (k. 224 i 227). W odpowiedzi na powyższe H. O. złożyła wnioski o wyznaczenie nowego pełnomocnika z urzędu, jak też wniosła własną skargę kasacyjną. Zarządzeniem z dnia 8 maja 2017 r. odmówiono przyjęcia kasacji wniesionej osobiście przez wnioskodawczynię. Podstawą odmowy przyjęcia kasacji było niedopełnienie wymogu tzw. „przymusu adwokackiego” a zatem,

sporządzenia i podpisania kasacji przez adwokata lub radcę prawnego (art. 526 § 2 k.p.k.).

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniosła wnioskodawczyni, ponownie kwestionując rzetelność opinii sporządzonej przez adw. L. S..

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne. Argumenty przywołane przez skarżącą we wniesionym zażaleniu są czysto polemiczne. W obecnym stadium postępowania wnioskodawczyni korzystała z pomocy wyznaczonego z urzędu pełnomocnika adw. L. S., który nie stwierdził podstaw do wniesienia w tej sprawie kasacji. Podkreślić trzeba, że skarga kasacyjna ma charakter nadzwyczajny, a jej wniesienie możliwe jest tylko i wyłącznie w określonych sytuacjach, a podstawy kasacji są ograniczone jedynie do rażącej - a nie jakiegokolwiek - obrazy przepisów prawa, i to takiej, która w istotny - a nie jakikolwiek - sposób mogła wpłynąć na treść wyroku. Brak kontaktu ze stroną nie jest wyznacznikiem rzetelności działania pełnomocnika z urzędu, skoro jego zadanie sprowadza się jedynie do rozważenia, czy istnieją podstawy do wniesienia skargi kasacyjnej. Reprezentujący stronę pełnomocnik z urzędu, wbrew sugestiom skarżącej, ustanowiony został nie po to, aby sporządził kasację zgodnie z jej wolą, ale po to, aby rozważył czy istnieją podstawy do jej wniesienia. Wszak zgodnie z treścią art. 84 § 3 k.p.k. ma on prawo oświadczyć, po zapoznaniu się ze sprawą, że podstaw takich nie dostrzega. Wymogu tego pełnomocnik dopełnił, o czym Sad Apelacyjny w [...] poinformował H. O. (k. 227) pouczając ją o możliwości ustanowienia pełnomocnika z wyboru w celu ewentualnego sporządzenia i podpisania kasacji. Skarżąca tymczasem złożyła do akt sprawy osobiście sporządzoną i podpisaną kasację, nie dopełniając wymogu określonego w art. 526 § 2 k.p.k.

Ponieważ kasacja własna wnioskodawczyni nie spełnia wymogów przewidzianych prawem, a 30 dniowy termin zarezerwowany dla ewentualnego ustanowienia pełnomocnika z wyboru i wniesienia przez niego kasacji już upłynął, należało odmówić jej przyjęcia, co zasadnie uczyniono. Zażalenie nie może zostać zatem uwzględnione.

Z tych powodów orzeczono jak w sentencji.